

Dosarul nr. 2ra-1566/22
2-16171786-01-2ra-31102022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) V. Muntean
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Pruteanu, Iu. Cotruță, I. Țurcan

Î N C H E I E R E

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Guzun Valeriu,
reprezentat de avocatul Barbăneagră Sergiu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Iulia
împotriva lui Guzun Valeriu cu privire la rezilierea contractului, încasarea
avansului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022,

c o n s t a ț ă :

La 06 iunie 2016, Ceban Iulia a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Guzun Valeriu cu privire la rezilierea contractului, încasarea
avansului, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Ceban Iulia a menționat că este proprietara
apartamentului XXXXX.

La 05 septembrie 2012, a încheiat cu Guzun Valeriu contractul de prestare a
serviciilor de finisare a lucrărilor în interiorul apartamentului.

Reclamanta a invocat că în temeiul pct. 6.1 din contract, lucrările urmau să fie
finisate până la data de 05 iunie 2013, iar conform contractului și devizului de
cheltuieli, costul lucrărilor de finisare a fost estimat la suma de 30 000 euro.

Conform pct. 7.4 din contract, prima tranșă în sumă de 5 000 euro a fost
achitată la 05 septembrie 2012, iar la 12 septembrie 2012 a fost achitată o altă
tranșă în sumă de 5 000 euro.

Însă, după prezentarea devizului de cheltuieli, i-a comunicat pârâtului că
prețurile sunt exagerate.

Potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică din 14 februarie 2013,
valoarea lucrărilor de finisare și a materialelor de construcție a fost estimată la
suma de 4 237,62 de lei.

Prin notificarea din 01 octombrie 2014, Guzun Valeriu a solicitat rezilierea contractului din motiv că a fost blocat accesul lucrărilor în apartament și depunerea plângerii la Procuratura Buiucani, mun. Chișinău.

Ceban Iulia a solicitat rezilierea contractului de prestare a serviciilor de finisare din 05 septembrie 2012 încheiat cu Guzun Valeriu, încasarea de la pârât a avansului în sumă de 10 000 euro, echivalentul în lei moldovenești la momentul achitării, încasarea de la pârât a sumei de 50 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, încasarea sumei de 1 500 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizei, încasarea sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și încasarea sumei de 6 300 lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2017, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Iulia.

S-a reziliat contractul de prestare a serviciilor de finisare încheiat între Ceban Iulia și Guzun Valeriu la 05 septembrie 2012.

S-a încasat de la Guzun Valeriu în beneficiul Iuliei Ceban suma de 9 800,92 de euro cu titlu de avans, cu aplicarea cursului oficial al leului moldovenesc valabil la data executării obligației, suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată și suma de 6 606,27 de lei cu titlu de taxă de stat.

În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2022, s-a admis apelul declarat de Guzun Valeriu, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2017 în partea încasării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și în această parte a fost emisă o nouă hotărâre, prin care:

S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Iulia împotriva lui Guzun Valeriu cu privire la încasarea prejudiciului moral.

S-a încasat de la Guzun Valeriu în beneficiul Iuliei Ceban taxa de stat suportată în instanța de fond proporțional pretențiilor admise din acțiune în sumă de 5 859,97 de lei.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2017.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la data de 05 septembrie 2012 între Ceban Iulia, în calitate de beneficiar și Guzun Valeriu, în calitate de prestator a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor de finisare nr.25/12, prin care prestatorul Guzun Valeriu și-a asumat obligația de a efectua lucrările de finisare în interiorul apartamentului XXXXX.

Conform pct. 7.4 din contract, prima tranșă în sumă de 5 000 euro a fost achitată la 05 septembrie 2012, iar la 12 septembrie 2012 a fost achitată o altă tranșă în sumă de 5 000 euro.

Potrivit pct.3.2.3 din contract, prestatorul s-a obligat să elaboreze și să prezinte beneficiarului devizul de cheltuieli pentru efectuarea lucrărilor de finisare, în cazul în care a fost solicitat de beneficiar.

Instanța de apel a stabilit că, la solicitarea reclamantei, la 12 octombrie 2012, Guzun Valeriu a întocmit devizul de cheltuieli a lucrărilor de finisare în interiorul apartamentului, cu care reclamanta nu a fost de acord.

Ulterior, la 28 ianuarie 2013, reclamanta s-a adresat cu o cerere Centrului

Expertize Independente "Cexin" privind efectuarea Raportului de constatare tehnico-științifică privind aprecierea valorii lucrărilor de construcție și finisare efectuate în apartament.

La 14 februarie 2013 Centrul Expertize Independente "Cexin" a întocmit Raportul de constatare tehnico-științifică nr.115, potrivit căruia s-a constatat că valoarea lucrărilor de construcție și finisare care au fost executate în apartament constituie suma de 4237,62 de lei.

La fel, instanța de apel a reținut că conform pct.8.4 din contract, în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare de către prestator a obligației indicate în pct.5.2. din contract, beneficiarul poate rezilia contractul, cu înștiințarea prealabilă a prestatorului despre intenția sa, cu argumentarea amplă a temeiului de reziliere.

Astfel, după întocmirea Raportului de constatare tehnico-științifică nr.115 din 14 februarie 2013 la devizul de cheltuieli prezentat de pârât, la 07 iulie 2014, Ceban Iulia a expediat pârâtului o înștiințare, prin care a solicitat ridicarea din apartamentul său a materialelor de construcție, întrucât îi creează obstacole, care a fost recepționată de pârât la 16 iulie 2014.

La data de 01 octombrie 2014, Guzun Valeriu a expediat reclamantei o notificare de reziliere a contractului, invocând executarea necorespunzătoare a contractului din partea ultimei.

În acest sens, instanța de apel a reținut pct.8.4 din contract, potrivit căruia în cazul neexecutării sau executării necorespunzătoare de către prestator a obligației indicate în pct.5.2., beneficiarul poate rezilia contractul, înștiințându-l în prealabil pe prestator despre intenția sa, cu argumentarea amplă a temeiului de reziliere.

La speță, instanța de apel a constatat că deoarece atât beneficiarul Ceban Iulia, cât și prestatorul Guzun Valeriu și-au manifestat dorința de a rezilia contractul de prestare a serviciilor de finisare nr.25/12 din 05 septembrie 2012, urmează a fi dispusă rezilierea acestuia.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind declarativ argumentul apelantului precum că contractul a fost încheiat pe 05 septembrie 2012 pe o perioadă de 10 luni, astfel că începând cu data de 05 iunie 2013 a încetat să mai producă efecte, instanța nefiind în drept să-l rezilieze, în condițiile în care deși consideră că contractul nu mai produce efecte din 05 iunie 2013, la data de 01 octombrie 2014, Guzun Valeriu a expediat reclamantei o notificare de reziliere a contractului, ceea ce denotă dualitatea afirmațiilor apelantului în acest sens.

Respectiv, dat fiind că contractul de prestare a serviciilor de finisare din 05 septembrie 2012 a fost reziliat, Guzun Valeriu nu este degrevat de obligația de restituire a avansului, or, efectele rezilierii constau în încetarea drepturilor și obligațiilor părților contractului pentru viitor, iar obligațiile neexecutate până la momentul dispunerii rezilierii se mențin în vigoare.

Deci, instanța de apel a stabilit că beneficiarul Ceban Iulia a achitat prestatorului Guzun Valeriu suma de 10 000 euro în două tranșe, iar deoarece lucrările de finisare au fost estimate la suma de 4327,62 de lei, instanța de apel întemeiat a reținut suma respectivă din suma avansului de 10 000 euro.

Totodată, instanța de apel a concluzionat ca fiind neîntemeiată pretenția reclamantei cu privire la repararea prejudiciului moral, în condițiile în care sunt

nejustificate legal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că pretenția de încasare a prejudiciului moral este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, motiv pentru care hotărârea instanței de fond în această parte urmează a fi casată și emisă o nouă hotărâre, prin care pretenția în cauză să fie respinsă integral.

La 22 august 2022, Guzun Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăneagră Sergiu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca tardivă și neîntemeiată.

Recurentul Guzun Valeriu, în motivarea recursului a menționat că Raportul de constatare tehnico-științifică nr.115 din 14 februarie 2013, întocmit de Centrul Expertize Independente "Cexin" este ilegal și nu poate servi ca probă din motiv că este întocmit de un specialist inginer-constructor.

Recurentul a invocat că instanța de apel eronat a apreciat temeinicia și legalitatea acestui raport de expertiză, deoarece specialistul care a întocmit raportul nu este inclus în lista experților judiciari atestați.

Prin urmare, în opinia recurentului, raportul respectiv nu poate fi apreciat ca probă admisibilă, or, reieșind din concluziile expertului, este imposibil de stabilit costul lucrărilor, însă din pozele prezentate, rezultă că lucrările de reparație și finisare au fost efectuate.

Mai mult ca atât, recurentul a specificat că instanța de apel eronat a argumentat că termenul de prescripție a început să curgă din 05 iunie 2013, or, dreptul la acțiune a început a curge de la data de 14 februarie 2013.

La 31 octombrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimă copia recursului, fiind recepționat de către Ceban Iulia la data de 03 noiembrie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 53 Vol. I).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 19 aprilie 2022, iar decizia motivată a fost expediată avocatului Barbăneagră Sergiu prin intermediul poștei electronice la data de 27 iunie 2022 (f. d. 24 Vol. II).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 22 august 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și

(4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Guzun Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăneagră Sergiu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Guzun Valeriu, reprezentat de avocatul Barbăneagră Sergiu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh